

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 81/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, z 27. apríla 1999, rozhodnutím Krajského súdu v Trnave vo veci č. k. 8 S 104/99-130 z 26. júna 2002 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 So 281/02 z 30. januára 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. marca 2003 doručené podanie V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom T., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta, že „Protizákonným postupom zamestnávateľskej organizácie a tiež Sociálnej poisťovne pobočka v Trnave a ústredím Bratislava a následne všeobecnými súdmi“ bolo porušené jeho „Právo na uplatnenie dátumu odchodu do starobného dôchodku v zmysle zákona č. 100/1988 Zb.

o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov“. Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta aj porušenie ústavnej zásady zakotvenej v čl. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 9. apríla 2003 na jej doplnenie o požadované náležitosti v lehote 7 dní od doručenia výzvy. V poučení výzvy ústavný súd uviedol, že pokiaľ jeho sťažnosť nebude v určenej lehote doplnená o požadované náležitosti, ústavný súd ju odmietne.

Hoci sťažovateľ v určenej lehote na výzvu reagoval (doplnenie podania doručené ústavnému súdu 24. apríla 2003), svoju sťažnosť ale nedoplnil tak, že spĺňala zákonom predpísané náležitosti návrhu, ktorým by sa ústavný súd mohol zaoberať (predovšetkým nepripojil splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom z podania vyplynulo, že ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov uplatnil v čase, keď porušenie už netrvalo – rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sťažovateľ prevzal 11. marca 2003). Preto ju ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2003